

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. maj 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-0875
Dok.: RAJ41051

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 7, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 12. maj 2009 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven, lov om politiets virksomhed, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og forvaltningsloven (Styrket indsats mod bandekriminalitet m.v.) (L 211). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 7 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, våbenloven, lov om politiets virksomhed, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og forvaltningsloven (Styrket indsats mod bandekriminalitet m.v.) (L 211):

”Vil ministeren redegøre for, hvilke muligheder myndighederne har for at støtte og beskytte et vidne, der ønsker at stå åbent frem og ikke være anonym, herunder om overfaldsalarmer og livvagter er en mulighed?”

Svar:

Politi og anklagemyndighed har generelt fokus på at støtte og vejlede både forurettede og andre vidner i en straffesag. Det er som udgangspunkt de enkelte politikredse, der – eventuelt i samarbejde med den overordnede anklagemyndighed og PET – varetager de fornødne foranstaltninger med henblik på at støtte og beskytte vidner, som afgiver forklaring under en straffesag.

Retsplejeloven indeholder en række regler, der giver mulighed for at støtte og beskytte et vidne, der skal afgive forklaring. Retten kan f.eks. bestemme, at den tiltalte skal forlade retslokalet, mens et vidne afgiver forklaring, og retten kan i særlige tilfælde bestemme, at vidnets bopæl eller vidnets navn mv. ikke må oplyses for den tiltalte. Retten kan endvidere træffe bestemmelse om dørlukning, referatforbud og navneforbud, hvis offentlig behandling eller gengivelse må antages at bringe nogens sikkerhed i fare.

Hvis vidnet er forurettet i straffesagen, kan der beskikkes en bistandsadvokat for den pågældende efter reglerne i retsplejelovens § 741 a. Det fremgår endvidere af Rigsadvokatens meddelelse nr. 8/2007 om vejledning, orientering og underretning af forurettede i straffesager, udpegning af en kontaktperson for forurettede og vidner mv., at der skal udpeges en kontaktperson for personer, der forventes at skulle vidne i retten, når vidnet efter sagens karakter og alvor skønnes at kunne få behov for støtte og vejledning fra politi eller anklagemyndighed. Desuden skal politiet eller anklagemyndigheden efter retsplejelovens § 193 underrette retten, hvis der efter en konkret vurdering er behov for særlig hensyntagen til et vidne i en straffesag, og retten bistår i fornødent omfang vidnet. Der henvises herom til vedlagte besvarelse af spørgsmål nr. 285 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Politiet og anklagemyndigheden kan endvidere iværksætte en række praktiske foranstaltninger, når det vurderes at være nødvendigt. Det kan f.eks. bestå i politieskorte, patruljering, bevogtning eller udlevering af overfaldsalarmer.

I helt ekstraordinære tilfælde, hvor de foranstaltninger, som kan iværksættes af politikredsene, ikke anses for tilstrækkelige, kan PET iværksætte vidnebeskyttelsesforanstaltninger inden for rammerne af det såkaldte vidnebeskyttelsesprogram. De særlige beskyttelsestiltag iværksættes på baggrund af en nøje vurdering af såvel den foreliggende trussel som det vidne, der skal beskyttes, herunder om vidnet er i stand til at leve under et vidnebeskyttelsesprogram.